

RÅDETS DIREKTIV

af 19. november 1991

om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin

(91/630/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Alle medlemsstater har ratificeret den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt; Fællesskabet har også godkendt konventionen ved afgørelse 78/923/EØF ⁽⁴⁾ og har deponeret godkendelsesinstrumentet;

Europa-Parlamentet har ved beslutning af 20. februar 1987 om politikken vedrørende dyrs velfærd ⁽⁵⁾ anmodet Kommissionen om at fremsætte forslag til mindstekrav med hensyn til intensivt opdræt af slagtesvin;

svin er som levende dyr anført på listen over varer i Traktatens bilag II;

svineopdræt udgør en integrerende del af landbrugets aktiviteter; det er en indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen;

forskelle, som kan fordreje konkurrencevilkårene, hindrer, at den fælles markedsordning for svin og afledte produkter kan fungere tilfredsstillende;

der bør derfor fastsættes fælles mindstekrav med hensyn til beskyttelse af avls- og fedesvin for at sikre en rationel produktionsudvikling;

de officielle myndigheder, producenterne, forbrugerne og andre bør holdes underrettet om udviklingen på dette område; Kommissionen bør følge på grundlag af en

rapport fra Den Videnskabelige Veterinærkomité aktivt fortsætte den videnskabelige forskning for at finde frem til det eller de opdrætssystemer, som bedst kan sikre svinenes velfærd; der bør derfor fastlægges en foreløbig periode, inden for hvilken Kommissionen kan udføre denne opgave —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin, der holdes indelukket med henblik på avl og opfødning.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »svin«: et svin i enhver alder, uanset om det opdrættes til avl eller opfødning
- 2) »orne«: et handyr efter puberteten, bestemt til avl
- 3) »gylt«: et hundyr efter puberteten og inden faring
- 4) »so«: et hundyr efter første faring
- 5) »diegivende so«: et hundyr fra perinatalperiode til fravæning af pattegrisene
- 6) »goldso og drægtig so«: en so mellem fravæning og perinatal periode
- 7) »pattegris«: en gris fra fødsel til fravæning
- 8) »fravænnet gris«: en fravænnet gris på indtil ti uger
- 9) »avls-/fedesvin«: et svin fra ti uger indtil slagtning eller avlsbrug
- 10) »kompetent myndighed«: den kompetente myndighed som defineret i artikel 2, nr. 6, i direktiv 90/425/EØF ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 214 af 21. 8. 1989, s. 31.⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 7. 5. 1990, s. 183.⁽³⁾ EFT nr. C 62 af 12. 3. 1990, s. 40.⁽⁴⁾ EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12.⁽⁵⁾ EFT nr. C 76 af 23. 3. 1987, s. 185.⁽⁶⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

Artikel 3

Medlemsstaterne sørger for, at følgende bestemmelser overholdes:

- 1) — fra den 1. januar 1994 skal alle nyopførte eller genopførte bedrifter og/eller bedrifter, der tages i brug for første gang efter denne dato, mindst opfylde følgende krav:

Der skal være et frit gulvareal til hver fravænned gris eller hvert avls-/fedesvin, der opdrættes i flok, på mindst:

- 0,15 m² til svin med en gennemsnitsvægt på 10 kg eller derunder
- 0,20 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 10 kg og 20 kg
- 0,30 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 20 kg og 30 kg
- 0,40 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 30 kg og 50 kg
- 0,55 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 50 kg og 85 kg
- 0,65 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 85 kg og 110 kg.
- 1,00 m² til svin med en gennemsnitsvægt på over 110 kg

- fra den 1. januar 1998 skal ovennævnte mindstekrav gælde for alle bedrifter

- 2) opførelse eller indretning af anlæg, hvor søer og gylter er bundet, er forbudt efter den 31. december 1995.

Den kompetente myndighed kan dog på grundlag af resultaterne af den i artikel 7, stk. 1, omhandlede kontrol tillade anvendelse af anlæg, der er opført inden den 1. januar 1996, og som ikke opfylder kravene i nr. 1, for en periode, der under ingen omstændigheder må strække sig ud over den 31. december 2005.

Denne artikel gælder ikke for bedrifter med under seks svin eller fem søer med deres pattegrise.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sørger for, at svineopdræt sker i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser, der er fastsat i bilaget.

Indtil den 30. juni 1995 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder dog tillade, at kapitel I, punkt 3, 5, 8 og 11, i bilaget fraviges.

2. Inden dette direktiv træder i kraft, fastsætter Kommissionen desuden i samarbejde med medlemsstaterne — i form af en henstilling — eventuelle yderligere mindstekrav som supplement til kravene i bilaget med henblik på beskyttelse af svin.

Artikel 5

Forskrifterne i bilaget kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 10 for at tage hensyn til den videnskabelige udvikling.

Artikel 6

Senest den 1. oktober 1997 forelægger Kommissionen Rådet en rapport udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om det eller de intensive opdrætsystemer, der ud fra et patologisk, zooteknisk, fysiologisk og adfærdsmæssigt synspunkt opfylder kravene til svins velfærd, samt om de forskellige systemers samfundsøkonomiske følgevirkninger. Denne rapport skal navnlig omhandle velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok, og den skal være ledsaget af relevante forslag, der bygger på rapportens konklusioner.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal om disse forslag senest tre måneder efter deres forelæggelse.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sørger for, at der føres kontrol under den kompetente myndigheds ansvar for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv og i bilaget overholdes.

Denne kontrol, som kan finde sted i forbindelse med kontrol i andet øjemed, skal hvert år omfatte et antal statistisk repræsentative stikprøver af de forskellige produktionssystemer i hver medlemsstat.

2. Kommissionen opstiller efter fremgangsmåden i artikel 10 en kodeks med regler for gennemførelse af den i stk. 1 omhandlede kontrol.

3. Medlemsstaterne underretter hver andet år inden den sidste arbejdsdag i april, og første gang inden den 30. april 1996, Kommissionen om resultaterne af den kontrol, der er gennemført i de foregående to år i overensstemmelse med denne artikel, herunder antallet af kontrolbesøg i forhold til antallet af bedrifter på deres område.

Artikel 8

For at kunne indføres i Fællesskabet skal dyr fra tredjelands ledsages af et certifikat udstedt af den kompetente myndighed i det pågældende land, hvorved det attesteres, at de mindst har fået en lige så god behandling som den, der i henhold til dette direktiv skal gives dyr af fællesskabsoprindelse.

Artikel 9

Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan, hvis det er nødvendigt for den ensartede gennemførelse af dette direktiv,

foretage kontrol på stedet i samarbejde med de kompetente myndigheder. Ved denne lejlighed skal de personer, der udfører kontrollen, selv iværksætte særlige hygiejneforanstaltninger for at udelukke enhver risiko for overførsel af sygdomme.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, skal på enhver måde bistå de sagkyndige i den udstrækning, det er nødvendigt for udførelsen af disse opgaver. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstats kompetente myndighed om resultatet af den foretagne kontrol.

Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed skal træffe de fornødne foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige i betragtning af resultaterne af den foretagne kontrol.

For så vidt angår forbindelserne med tredjelande gælder bestemmelserne i kapitel III i direktiv 91/496/EØF ⁽¹⁾.

De almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 10.

Artikel 10

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel indbringer formanden omgående sagen for Den Stående Veterinærkomité, nedsat ved afgørelse 68/361/EØF ⁽²⁾, i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget sagen haster. Udtalelsen vedtages med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har truffet nogen afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser, herunder eventuelle sanktioner, i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved den officielle offentliggørelse ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Dog kan medlemsstaterne for så vidt angår beskyttelse af svin på deres område fra den i stk. 1 nævnte dato og under overholdelse af Traktatens almindelige bestemmelser opretholde eller indføre strengere bestemmelser end dette direktivs bestemmelser. De underretter Kommissionen om enhver sådan foranstaltning.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56.

⁽²⁾ EFT nr. 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

BILAG

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. De materialer, der anvendes til stalde, navnlig bokse og inventar, som svinene kan komme i kontakt med, må ikke være skadelige for dem og skal kunne rengøres og desinficeres effektivt.
2. Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på området, skal de elektriske installationer være anbragt i overensstemmelse med gældende nationale bestemmelser for at undgå, at svinene får elektriske stød.
3. Bygningens isolering, opvarmning og ventilation skal sikre, at luftcirkulation, støvindhold, temperatur, relativ luftfugtighed og koncentrationer af luftarter holdes på et niveau, som ikke er skadeligt for svinene.
4. Alt automatiseret eller mekanisk udstyr, der er af betydning for svinenes sundhed og velfærd, skal kontrolleres mindst én gang dagligt. Hvis der opdages defekter, skal disse straks udbedres, og hvis det ikke lader sig gøre, skal der træffes passende foranstaltninger til at sikre svinenes sundhed og velfærd, indtil defekten er udbedret, bl.a. ved hjælp af alternative metoder til fodring og bevarelse af et tilfredsstillende miljø. Anvendes der et kunstigt ventilationssystem, skal der forefindes et egnet reservesystem, således at der kan ske tilstrækkelig luftfornyelse til at beskytte svinenes sundhed og velfærd, hvis systemet svigter, og der skal være installeret et alarmsystem til at advare opdrætteren om svigtet. Alarmsystemet skal afprøves jævnligt.
5. Svinene må ikke til stadighed holdes i mørke. For at imødekomme svinenes adfærdsmæssige og fysiologiske behov skal der således, under hensyn til medlemsstaternes forskellige klimaforhold, forefindes en passende naturlig eller kunstig belysning, som i sidstnævnte tilfælde mindst skal svare til varigheden af den normale naturlige belysning mellem kl. 9 og kl. 17. Desuden skal der være en passende (fast eller mobil) lyskilde af tilstrækkelig styrke til, at svinene til enhver tid kan tilses.
6. Alle svin, der opdrættes i flok eller i bokse, skal tilses mindst én gang dagligt af ejeren eller den, der er ansvarlig for dyrene. Hvis et svin viser sig at være sygt eller at være kommet til skade, skal det omgående behandles. Syge eller tilskadekomne svin skal om fornødent kunne isoleres i egnede stalde forsynet med tør og bekvem strøelse. En dyrlæge skal konsulteres hurtigst muligt, hvis de enkelte svin ikke reagerer på opdrætterens pleje.
7. Hvis svinene er opstaldet flokvis, skal der træffes foranstaltninger til at forhindre slagsmål, der går ud over normal adfærd. Svin, der udviser vedholdende aggressivitet over for andre dyr, eller som er ofre for denne aggressivitet, skal isoleres eller holdes på afstand af flokken.
8. Svinestaldene skal være således indrettet, at hvert svin kan
 - lægge sig, hvile og rejse sig uden besvær
 - anvende rene lejearealer
 - se andre svin.
9. Hvis der anvendes bindsler, må disse ikke skade svinene, og de skal kontrolleres jævnligt og om nødvendigt reguleres for at sidde bekvemt. Hvert bindsel skal være langt nok til, at svinene kan bevæge sig i overensstemmelse med nr. 8. De skal være udformet således, at der såvidt muligt ikke er risiko for, at svinene kan blive kvalt eller komme til skade.
10. Stalde, stier, inventar og redskaber til svin skal regelmæssigt rengøres og desinficeres for at forebygge krydsinfektion og tilstedeværelse af sygdomsbærende organismer. Ekskrementer, urin og uspist foder eller spildfoder skal fjernes så ofte som muligt, for at forhindre lugt, der kan tiltrække fluer eller rotter og mus.

11. Gulvene må hverken være glatte eller ujævne, så der er risiko for, at svinene kommer til skade, og de skal være konstrueret således, at svin, der står eller ligger på dem, ikke kommer til skade eller lider. De skal være tilpasset svinenes størrelse og vægt og danne en hård, jævn og stabil overflade. Lejearealet skal være bekvemt, rent og passende drænet og må ikke kunne skade svinene. Hvis der udlægges strøelse, skal dette være rent, tørt og uskadeligt for svinene.
12. Alle svin skal have adgang til foder, der passer til deres alder, vægt og adfærdsmæssige og fysiologiske behov af hensyn til deres sundhed og velfærd.
13. Alle svin skal fodres mindst én gang dagligt. Hvis svinene opdrættes flokvis og ikke fodres efter ædelyst eller ved hjælp af automatisk fodringssystem, skal hvert dyr have adgang til foder på samme tid som de andre i flokken.
14. Svin på over to uger skal have fri adgang til frisk vand i tilstrækkelig mængde eller kunne stille deres væskebehov på anden måde.
15. Udstyr til fodring og vanding skal være udformet, fremstillet, placeret og vedligeholdt på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for forurening af svinenes foder og vand.
16. Ud over de foranstaltninger, der normalt træffes for at forhindre halebidning og andre uvaner, samt for at svinenes adfærdsmæssige behov skal kunne tilfredsstilles, skal der til alle svin — under hensyn til det omgivende miljø og belægningen — være udlagt halm eller andet materiale eller egnede genstande.

KAPITEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR FORSKELLIGE KATEGORIER AF SVIN

I. ORNER

Ornestier skal være placeret og konstrueret således, at ornen kan vende sig, høre, lugte og se andre svin og har et rent lejeareal. Lejearealet skal være tørt og bekvemt. Desuden skal stien til en voksen orne være på mindst 6 m². Arealet skal dog være større, når stierne anvendes til bedækning.

II. SØER OG GYLTE

1. Drægtige søer og gylte skal om nødvendigt være behandlet mod eksterne og interne parasitter. Drægtige søer og gylte skal gøres rene, når de anbringes i fareafsnittet.
2. De skal have rent, veldrænet og bekvemt lejeareal og skal om fornødent have adgang til egnet redebygningsmateriale.
3. Der skal være et frit areal bag ved soen eller gylten for at lette naturlig eller hjulpen faring.
4. Fareafsnit, hvor søer holdes løse, skal være forsynet med en beskyttelsesanordning til pattegrisene som f.eks. farestænger.

III. PATTEGRISE

1. Om nødvendigt skal pattegrise have en varmekilde og et fast, tørt og bekvemt leje adskilt fra soen, hvor de alle kan hvile samtidig.
2. Hvis der anvendes en fareboks, skal pattegrisene have tilstrækkelig plads til at die uden vanskelighed.
3. Hvis der foretages kastration, skal kastration af handyr på over fire uger foretages under bedøvelse af en dyrlæge eller en person, der er kvalificeret i henhold til national lovgivning.

4. Klipning af hale og tænder må ikke foretages rutinemæssigt, men kun hvis der på bedriften er sket skader på søers patter eller svins ører eller haler som følge af, at denne klipning ikke er foretaget. Hvis det viser sig nødvendigt at klippe tænder, skal dette ske inden for syv dage efter fødslen.
5. Pattegrise må ikke vænnes fra soen, før de er mindst tre uger gamle, medmindre det ellers ville gå ud over moderdyrets eller pattegrisenes velfærd eller sundhed.

IV. FRAVÆNNEDE GRISE OG AVLS-/FEDESVIN

Svinene inddeles i flokke snarest muligt efter fravænningen. Svinene bør holdes i stabile flokke og blandes så lidt som muligt.
